

28/6/2010

לכבוד

נשיאת בית המשפט העליון

הגב' בייניש

האשה ילוצינ תא תדדוש ז"גב תוסחב הלש תילפצינמ תויושרו לארשי תנידמ

מדינת ישראל ורשויות מוניציפאליות שלה בחסות בג"ץ שודדת את ניצולי השואה?

מה שעשו הנאצים להוריי ולדור הקודם נעשה פה בחסות בג"ץ? האם זה מה שנעשה לדור שאחרי במדינת ישראל, לאור היום במצח נחושה והמדינה ומוסדותיה שודדת את המתים? ומרשים לעצמם לפברק עובדות ולנסות ולסחוט אלמנות ניצולות שואה בתקווה כי אף אחד לא יקום והמתים לא מדברים? אני נסים אדוט ובנו של שמואל אדוט ז"ל אני פה כן קם וגם מדבר.

עיריית בת-ים מנסה לטעון בשנת 2007 כי אבא שלי לא שילם לה ארנונה במשך 40 שנה על חנות האחת משלושת הנכסים בעיר ודורשת **928.970** ש"ח מסים על החנות הזו. על הדירה והחנות השנייה שולמו כל המיסים. והם טוענים שבחנות הזו לא שולמו, ואין להם שום הוכחות, זה נראה הגיוני? ועיריית בת ים באה 4 שנים לאחר מותו של אבי וכאילו נזכרת ופונה לבית המשפט המנהלי לגבות חוב שמעולם לא היה בתיק 1578/08 ונזרקה מכל המדרגות של בית המשפט ומחויבת ב**25.000** ש"ח.

וזה לא סוף חוצפתה של עיריית בת-ים, והיא פונה לבג"ץ, תיק בג"ץ 10372/08 עע"מ, והשופטים בבג"ץ קובעים כי הצדדים צריכים להתפשר תוך 60 יום, על מה? על חוב שמעולם לא היה קיים? בכתב התביעה הנתבע היחיד המופיעה על דף התביעה כבעל הדין זה שמואל אדוט ז"ל והוא לא יכול להופיע כי הוא ז"ל משנת 2003, ואני בנו בכורו התייצבתי לפי בקשת אימי וצוידתי בייפוי כוח בחתימת ידה למשפט בבית המשפט המנהלי בתל אביב בשנת 2008 וניצחתי את הרשע של עיריית בת-ים, למרות שהעו"ד שאני מיניתי הצטרף ופעל נגדי עם עו"ד של עיריית בת-ים וכמובן פוטר בהמשך.

עיריית בת-ים פנתה לבג"ץ, ובג"ץ טוען כי אני לא נמנה על בעלי הדין ולא צד בתביעה ואני לא עו"ד ופסול מלדבר בבג"ץ, וזורק אותי מאולם המשפט בליווי כי אני לא עו"ד ולא רשאי להתגונן ולהגן על רכוש המשפחה שלי, ואלא בעל הדין. אבל בעל הדין היחיד המופיע על דף התביעה כבעל הדין זה שמואל אדוט ז"ל, והאם עו"ד שפוטר על ידיי, האם הוא בעל הדין או המיצג של המשפחה בפני בג"ץ למרות שפוטר, ואני רק בנו של אבא שלי וזה לא גורם לי להיות בעל עניין? בג"ץ פועל בניגוד מוחלט לחוק, וקובע כי רכוש ניצולי שואה הפקר, ולמרות שבתביעה מופיע רק שמו של שמואל אדוט ז"ל בכתב התביעה הנתבע היחיד המופיע על דף התביעה כבעל הדין זה שמואל אדוט ז"ל ובית המשפט הגבוה לצדק לא מסוגל להביא את המתים בפניו, ליצור Habeas Corpus, ולגרום למתים לדבר. וכנראה אני מחפש צדק במקום שזה לא קיים בו.

למזלי אני אזרח של 51 מדינות, אזרח ללא רכב, ולא רק של אחת מהן. מדינה ישראל החולנית ואשר אני נולדתי בה ונלחמתי בעבור המדינה הזו ויצאתי שלוש פעמים למלחמות ישראל בשנת 1973 ביום כיפור, 1978 ליטני בלבנון, 1982 בלבנון הראשונה, אבל פה זה לא משנה אתה רק חייב וחייב ואין לך שום זכויות.

כל החיים שלי במדינת ישראל המדינה עשתה הכול לוותר עלי ולקפח אותי, ואני בשלי לא ויתרתי לה אף פעם, ומילאתי את כל חובותיי. וכשעיריית בת-ים בחסות חוקים דרקונים של מדינת ישראל שודדת את מה שבנה אבי פה. ואני אזרח של המדינה ובג"ץ לא מרשים לי להגן על רכושי ולא סופרים אותי, וטוענים כי אני לא צד בעניין ואני לא נמנה על בעלי הדין ומוציאים אותי מאולם בית המשפט העליון. ובתיק הזה 1578/08 יש כבר פסק דין של השופט דוד רוזן מבית המשפט המנהלי בתל-אביב מיום 4/11/2008, פסק דין חד משמעית לטובת משפחת אדוט, ומי שחייב למי זה לא אחר מעיריית בת-ים אשר חויבה לשלם 25.000 ש"ח ואני נסים אדוט ראש המשפחה לא סופרים אותי פה?

שני הורי ניצולי שואה שקמו מעפר וניסו להקים בארץ הזו את ביתם, ועבדו קשה מיום עלייתם. אבי עבד בחברת חשמל, אמי בכל עבודה מזדמנת וקשה, ואני בן שבע ולהורי היו כבר שני נכסים - בית בתל-אביב וחנות מכולת בעיר המתפתחת בת-ים, ואני כל ילדותי ונעוריי מגיל שבע עבדתי לצד אמי במכולת והורי קנו עוד דירה בבת-ים ועוד חנות, וכל הזמן אבא שלי אמר: "אני בונה את כל הרכוש בשבילכם", אבא שלי מעולם לא אמר לי כי רכוש זה שייך לראש העיר של בת-ים, אשר חייב לבנקים \$43.000.000, כדי לכסות את חובותיו לבנקים, ונחקר השכם וערב במשטרת ישראל.

שליחותי לארץ והתיצבותי בבית המשפט המנהלי בשנת 2008 וחזרתי לארץ ב2010 נובעת מעצם אי יכולתה של אימי להופיע בפני בית המשפט המכובד עקב מצבה. אימי ניצולת שואה פגועת נפש עיוורת נכה וקשת ניידות, גם עורך הדין שפוטר על ידי בתשובתו לרשם בית המשפט כותב כי אימי אישה חולה ונכה ומאשר בתשובתו לבית המשפט העליון כי אני מונית על ידה אימי מחוסר יכולתה לבוא בעצמה. לאחר כל הכתוב לעי"ל, האם אני כראש המשפחה אינו רשאי להגן על רכושי ורכוש המשפחה ???

בכבוד רב

נסים אדוט
XXXXXX בת ים
XXXXXX מיקוד
XXXXXXXXXXXX